

ISA ABDUL RAHMAN & YANG LAIN

a

lwn.

MAJLIS AGAMA ISLAM PULAU PINANG (1)

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, PULAU PINANG

MOHAMED DZAIDDIN H

[GUAMAN NO. 22-441-90]

b

26 JULAI 1991

UNDANG-UNDANG PERLEMBAGAAN: Mahkamah - Bidangkuasa - Rayuan dari keputusan Penolong Kanan Pendaftar - Samada Mahkamah Tinggi mempunyai bidangkuasa membicarakan tuntutan plaintif - Kausa tuntutan plaintif - Samada terhadap kepada soal wakaf sahaja - Samada bidangkuasa Mahkamah Syariah - Perlembagaan Persekutuan - Senarai Negeri - Senarai II, Jadual Kesembilan & Artikel 121 (IA) - Undang-undang Pentadbiran Ugama Islam 1959.

c

Penolong Kanan Pendaftar telah menolak permohonan defendan pada 23 Jun 1991 untuk mengeneipikan writ dan pernyataan tuntutan plaintif atas alasan Mahkamah tidak mempunyai bidangkuasa mendengarnya. Ini adalah rayuan defendan terhadap keputusan itu.

d

Defendan menyatakan kausa tuntutan plaintif adalah berasaskan soal penentuan wakaf dan termasuk dalam bidangkuasa Mahkamah Syariah.

Diputuskan:

[1] Tuntutan plaintif tidak terhad kepada soal penentuan wakaf dan mengandungi dua isu yang mustahak iaitu mengenai interpretasi beberapa seksyen di dalam Undang-undang Pentadbiran Ugama Islam 1959 dan mengenai pentafsiran wasiat.

e

[2] Plaintif juga menuntut pengisytiharan bahawa rancangan defendan mengenai tanah masjid adalah bertentangan dengan kehendak pewasiat dan Undang-undang Pentadbiran Ugama Islam 1959. Mahkamah Tinggi mempunyai bidangkuasa membicarakan tuntutan plaintif.

[Rayuan defendan ditolak dengan kos.]

f

Perundangan yang dirujuk:

Federal Constitution, art. 121(1A), Ninth Schedule List II - State List

Bagi pihak plaintif - Haji Sulaiman b. Abdullah, Atimulan; T/n. Kumar, Sitham & Co.

Bagi pihak defendan - Ghazi Ishak; T/n. Presgrave & Matthews

PENGHAKIMAN

g

Mohamed Dzaidin H:

Isu di dalam rayuan ini adalah mengenai bidangkuasa Mahkamah Tinggi membicarakan tuntutan pihak plaintif di dalam kes ini.

Rayuan ini berbangkit dari keputusan Penolong Kanan Pendaftar pada 23 Jun 1991 dalam mana pihaknya telah menolak permohonan pihak defendan supaya Mahkamah mengeneipikan writ dan pernyataan tuntutan plaintif kerana Mahkamah ini tidak mempunyai bidangkuasa mendengarnya.

h

En. Ghazi bagi pihak defendan telah berhujah bahawa kausa tuntutan plaintif di dalam pernyataan tuntutan adalah berasaskan penentuan mengenai wakaf. Soal wakaf telah dimasukkan di dalam bidangkuasa Mahkamah Syariah seperti yang ternyata di dalam Senarai Negeri - Senarai II, Jadual Kesembilan, Perlembagaan Persekutuan. Jikalau hujah ini benar,

i

a maka mengikut pindaan kepada Perlembagaan Persekutuan dibawah artikal 121(1A), Mahkamah Tinggi tidak lagi mempunyai bidangkuasa bagi membicara kes-kes mengenai undang-undang Islam yang termasuk soal wakaf.

b Adalah menjadi kewajipan saya yang utama untuk meneliti pernyataan tuntutan di dalam kes ini bagi menentukan apakah kausa tuntutan plaintif yang sebenarnya. Pertama, mengikut pengindorsan tuntutan, pihak plaintif memohon daripada Mahkamah ini, diantara lain-lain, tiga pengisytiharan seperti berikut:

- c* a) Bahawa cadangan defendan untuk merobohkan Masjid Jamik Haji Abdul Wahab **adalah bercanggah dengan undang-undang dan hukum syarak.**
- b) Bahawa di bawah **wakaf am** pihak defendan tidak mempunyai hak untuk merobohkan masjid tersebut semata-mata kerana tujuan perobohan tersebut **adalah bercanggah dengan hukum syarak.**
- c) Bahawa defendan tidak layak untuk merobohkan masjid tersebut tanpa mendapat restu dan keizinan daripada waris-waris dan umat Islam Pulau Pinang (beneficiari) termasuk plaintif.

d Kedua, di dalam pernyataan tuntutan adalah nyata kepada saya bahawa plaintif telah menghuraikan dalam bentuk ringkas fakta-fakta material yang berdasarkan kepada tuntutannya. Perenggan-perenggan yang material di dalam pernyataan tuntutan adalah seperti berikut:

- e* 10. Plaintif-plaintif menyatakan dengan tegas bahawa cadangan untuk merobohkan masjid tersebut adalah bertentangan dengan hasrat dan tujuan sebenar wakaf am tersebut yang dibuat oleh pewasiat serta rancangan tersebut adalah bercanggah dan berlawanan dengan terma-terma dan syarat-syarat amanah.
- 11. ...
- 12. ...
- 13. ...
- f* 14. Plaintif-plaintif menekankan tindakan defendan adalah bertentangan dengan undang-undang dan peraturan-peraturan yang sedia ada. Sungguhpun masjid tersebut terletak di bawah kawalan pihak defendan namun undang-undang dibawah Enakmen Pentadbiran Undang-undang Islam Pulau Pinang tidak memberi kuasa yang sewenang-wenang untuk meruntuhkan sesebuah bangunan masjid tanpa mengambilkira lain-lain faktor yang mustahak seperti hasrat sebenar pewasiat dalam membuatkan wakaf am, kepentingan umum, pandangan umum dan akibat-akibat buruk yang mungkin tercetus daripada tindakan defendan. Defendan telah gagal untuk memberi pertimbangan yang sewajar dan setimpal ke atas faktor-faktor yang tersebut di atas.
- g* 15. ...
- 16. Masjid tersebut telah dibina pada tahun 1889 dan pewasiat telah menyatakan dengan khusus di dalam wasiat bahawa tanah tersebut hanya untuk masjid sahaja semata-mata dan buat selama-lamanya. Rancangan defendan adalah bertentangan dengan kemahuan dan keinginan pewasiat tersebut memandangkan defendan ingin merobohkan masjid tersebut dan menggantikan dengan sebuah bangunan untuk tujuan komersial.
- h* 17. Enakman Pentadbiran Undang-undang Islam Negeri Pulau Pinang dengan jelas mengandungi peruntukan bahawa tanah-tanah wakaf tidak boleh digunakan untuk tujuan selain daripada kepentingan agama Islam - lantaran cadangan untuk membina bangunan komersial di tapak berkenaan adalah bercanggah dengan enakmen tersebut.

i

Setelah mengkaji perenggan-perenggan yang berkenaan, saya berpendapat bahawa, tuntutan plaintif di dalam kes ini mengandungi selain daripada soal wakaf, dua isu yang mustahak, pertama, mengenai interpretasi beberapa seksyen di dalam Undang-undang Pentadbiran Ugama Islam Tahun 1959 (undang-undang No. 3 Tahun 1959). Kedua, mengenai pentafsiran wasiat.

Jadi, pada kesimpulannya, tuntutan plaintif di dalam kes ini tidaklah terhad kepada isu wakaf, tetapi termasuk pengisytiharan bahawa rancangan defendan mengenai tanah masjid adalah rancangan yang bertentangan dengan kehendak pewasiat dan Undang-undang Pentadbiran Ugama Islam 1959. Sayugia disebutkan disini, samada plaintif dapat membuktikan tuntutanannya bagi mendapat pengisytiharan yang dipohon hanya dapat ditentukan di dalam perbicaraan yang penuh. Pada masa ini, saya berpuashati bahawa Mahkamah ini mempunyai bidangkuasa membicarakan tuntutan plaintif. Dengan demikian, rayuan defendan ditolak dengan kos.

Also found at [1992] 1 CLJ 66

a

b

c

d

e

f

g

h

i